

CATALUNYA RELIGIÓ

EDICIÓ SETMANAL | TOTA L'ACTUALITAT A WWW.CATALUNYARELIGIO.CAT | DIVENDRES 15 OCTUBRE DE 2021 | Número 139

PÀG. 12 | CLUB DE LECTURA
"Les persones necessitem silenci"

PÀG. 14 | PARRÒQUIA DE SALT
Nou grup d'esplai per a infants
de 3 a 5 anys

PÀG. 16 | MANYANET
"Tots hem d'estar atents per evitar
el suïcidi entre joves i adolescents"

PÀG. 20 | DIVERSITAT RELIGIOSA
Què és la festa de Guru Grant Sahib?

PÀG. 22 | RUTH GIORDANO
Una casa per a tothom?

PÀG. 23 | MARIA ROSA OCAÑA
Els bons jardiniers

"Volem apropar Montserrat a la societat" | PÀG. 5

Edició paper gratuïta

Catalunya Religió editem aquesta versió setmanal en PDF en obert per facilitar-ne la distribució.

Us portem a casa l'actualitat religiosa.

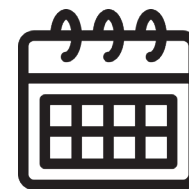
www.catalunyareligio.cat/acasa

Reenvieu l'edició setmanal als contactes de les vostres comunitats o amb els butlletins que gestioneu.

Agenda

Consulteu els propers esdeveniments

PÒRTIC

La novetat és molt llaminera. En canvi, la vida monàstica ens ensenya que l'essencial roman en el temps. Una comunitat de pregària oberta. És senzill, autèntic. I funciona. L'espiritualitat benedictina va més enllà de les parets del monestir i continua entrant a les cases.

SUMARI

4 Actualitat

Inici de l'abat Gasch: "Volem apropar Montserrat a la societat"

Manel Gasch: "L'aportació social més gran del monestir és continuar sent un lloc d'acollida per a tothom"

"Sant Benet diu que l'abat ho ha de fer tot escoltant la comunitat"

"Les persones necessitem silenci"

La parròquia de Salt obre un grup d'esplai per a infants de 3 a 5 anys

Manyanet: "Tots hem d'estar atents per evitar el suïcidi entre joves i adolescents"

Què és la festa de Guru Grant Sahib?

Josep M. Esquirol: "Les ferides són demandes de resposta i acompanyament"

22 Panoràmica

Una casa per tothom? per Ruth Giordano

Els bons jardiniers, per Maria Rosa Ocaña

Una fe de perdedors, per Josep Lligadas

29 Recull de premsa

30 La setmana a les xarxes

“L’Acció Catòlica Obrera ha de ser un autèntic moviment evangelitzador”

La parròquia de Sant Pacià de Barcelona ha acollit la 68a Jornada General que el moviment Acció Catòlica Obrera (ACO) ha celebrat aquest dimarts 12 d’octubre. La jornada ha servit per inaugurar un curs en què la militància haurà de revisar els documents fonamentals del moviment. Ho haurà de fer per la celebració del XII Consell de l’ACO que se celebrarà del 18 al 20 de novembre de 2022. “És necessari posar-nos al dia perquè no ens quedem enquistats en el passat; l’ACO sempre ha d’estar viva en l’avui i ha d’arribar a ser aquest autèntic moviment evangelitzador”, ha indicat el consiliari general, **Pepe Baena**.

ACCIÓ CATÒLICA OBRERA | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

Ossó de Sió beneeix la Creu de Terme després de la seva restauració

La Creu de Terme d’Ossó de Sió, després de les obres de restauració, ha estat beneïda en un acte presidit per **Jaume Mayoral** acompanyat de **Joaquim Cifuentes**. La benedicció ha coincidit amb la celebració de la festa major en honor de la Mare de Déu del Remei aquest diumenge 10 d’octubre. L’acte de benedicció ha tingut lloc després de la celebració de l’eucaristia i del cant dels goigs. Ha estat a la plaça major i ha comptat amb els veïns d’Ossó, així com d’altres persones arrelades al poble i que han participat de la festa. L’acte ha coincidit amb les **Jornades Europees de Patrimoni** que tenen lloc arreu d’Europa.

BISBAT D’URGELL | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

75 anys de la Germanor Obrera d’Acció Catòlica de Barcelona i Sant Feliu

La basílica de Santa Maria del Mar de Barcelona ha acollit aquest diumenge l’Eucaristia amb motiu dels 75è aniversari de la Germanor Obrera d’Acció Catòlica de Barcelona i Sant Feliu, la GOAC. L’Eucaristia l’ha presidit el bisbe auxiliar de Barcelona, i president del Secretariat Interdiocesà de Pastoral Obrera de Catalunya, **Sergi Gordo**, i ha estat concelebrada pel rector de la basílica, **Salvador Pié**, i el consiliari de la GOAC de Barcelona, **Ramiro Pampols**. Un acte molt participatiu en què van prendre la paraula en el moment de la pregària universal els diferents col·lectius de la Pastoral Obrera Obrera de Barcelona.

GOAC BARCELONA I SANT FELIU | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

Inici de l'abat Gasch: "Volem apropar Montserrat a la societat"

Una comunitat monàstica que mira cap al mil·lenni el 2025 amb la missió de l'escolta i la proximitat. Així ha descrit l'abat de Montserrat, **Manel Gasch**, el camí que emprenen els monjos benedictins amb l'inici de la seva nova etapa abacial. Aquest dimecres al matí ha rebut la **benedicció abacial** de mans de l'exarca **Manuel Nin**, monjo de Montserrat, que ha presidit la celebració. I ho ha fet acompanyat d'una extensa representació eclesial i del món civil. Mostra de com l'espiritualitat benedictina transcendeix el monestir.

Gasch ha demanat a la comunitat "escoltar la veu de Déu, escoltar-nos els uns als altres, escoltar-vos a vosaltres, convençuts que si escoltem, sentirem alguna cosa". En acabar la celebració, s'ha referit així al **tarannà** d'acollida i obertura a la societat implícits en la Regla de Sant Benet. "Una comunitat de pregària oberta", que es concreta també amb la presència monàstica més enllà de Montserrat, i que avui passa pel Miracle, Cuixà, Roma i Uganda.

Projectar Montserrat vers el futur

Per al nou abat, que Montserrat celebri mil anys el 2025 és una ocasió per concretar aquest mis-

satge de cara a les properes generacions: “El Mil·lenari és l’oportunitat de projectar Montserrat vers el futur”. Amb la mirada posada en aquesta efemèride, ha reconegut que “els mil anys de Montserrat són també mil anys d’una societat amb la qual han avançat conjuntament al llarg de la història”.

En aquest sentit ha destacat l’objectiu de proximitat: “Volem apropar Montserrat a la societat”. **La comunitat monàstica el va elegir abat** el 15 de setembre. I aquest dimecres ha reconegut el seu escalf i pregària al peu de la Moreneta. S’ha visualitzat significativament amb l’abraçada de tots els monjos després de pendre a la seu abacial i rebre el bàcul i l’anell. Gasch ha agraït l’acompanyament eclesial, amb la presència de diferents carismes religiosos i també de la seva família, que de petit ja el va apropar a Montserrat. Entre d’altres, ha donat gràcies a la seva mare, **Angeli-na Hurios**, present entre els assistents.

Un mestratge al servei de l’Església

En l’homilia, l’exarca **Manuel Nin** ha recordat a Gasch que li toca acompanyar la comunitat “fent les vegades de Crist”. Nin ha assenyalat el mestratge que s’espera del nou abat amb qua-

tre verbs: “Instruir, guiar, ensenyar, portar cap a Déu”. Una tasca, la de portar Jesús a la societat d’avui, que el mateix abat considera part fonamental de la seva responsabilitat dins l’Església.

De l’àmbit polític i civil han assistit a la celebració solemne el president de la Generalitat, **Pere Aragonès**, la consellera de Justícia, **Lourdes Ciuró**, la directora general d’Afers Religiosos, **Yvonne Griley**, la presidenta de la Diputació de Barcelona, **Núria Marín**, la delegada del Govern, **Teresa Cunillera**, el president del Patronat de la Muntanya, **Joan Rigol**, els polítics **Oriol Junqueras** i **Joaquim Forn**, el Major dels Mossos d’Esquadra, **Josep Lluís Trapero**, i el president del Barça, **Joan Laporta**.

Entre els participants també hi hagut un bon gruix de representants de l’àmbit monàstic. Entre d’altres, l’abadessa de Sant Benet de Montserrat, **Maria del Mar Albajar**, l’abat de Poblet, **Octavi Vilà**, l’abadessa de Vallbona de les Monges, **Anna Maria Camprubí**, l’abadessa de Sant Pere de les Puel·les, **Esperança Atarés**, la priora de Valldonzella, **Maria Àngels Cornellà**, la priora de Sant Daniel, **Maria-Assumpció Pifarré**, i el prior de Solius, **Josep Peñaroya**.

També de l’àmbit eclesial, el president delegat de la Unió de Religiosos, l’escolapi **Eduard Pini**, i una bona representació de bisbes catalans: els arquebisbes **Lluís Martínez Sistach**, **Joan Planellas** i **Joan-Enric Vives**, **Sergi Gordo** de Barcelona, **Salvador Cristau** de Terrassa, **Agustí Cortés** de Sant Feliu, **Francesc Pardo** de Girona, **Salvador Giménez** de Lleida, **Romà Casanovas** de Vic i Solsona, **Enrique Benavent** de Tortosa i **Sebastià Taltavull** de Mallorca. El cardenal **Joan Josep Omella** s’ha excusat per un compromís previ amb la Conferència Episcopal Espanyola.

Manel Gasch: “L’aportació social més gran del monestir és continuar sent un lloc d’acollida per a tothom”

El nou abat de Montserrat, **Manel Gasch i Huriós**, va sentir “por, impressió i emoció” al ser escollit abat el passat mes de setembre. Un càrrec que, afirma, “és una responsabilitat molt gran”, però que no deixa de ser un “reconeixement personal dels germans” que ell afronta “amb humilitat i agraïment”. Així ho ha expressat en la **primera entrevista pública** després de ser elegit abat i que ha emès Montserrat TV aquest dimecres 13 d’octubre, dia de la **benedicció abacial** a la basílica.

En la conversa, d’uns vint minuts, Manel Gasch parla d’alguns dels objectius del seu mandat,

i repassa alguns dels àmbits que han marcat més la seva vida i espiritual. Malgrat que encara és aviat per marcar objectius de treball i l’abat Gasch “s’està situant”, ja ha començat a treballar per formar un equip de col·laboradors propers amb el repte gran de mantenir “la gran activitat que té actualment Montserrat”.

Malgrat que Montserrat no té projectes d’acció social directa, Gasch no renuncia a “seguir atents a totes les necessitats actuals”, prestant ajuda quan calgui i demanin. A Montserrat, afirma, gairebé tot el que fan és social, “tot i que potser no s’entén com a acció directa cap

als necessitats". Montserrat, explica el nou abat, és una comunitat monàstica, de pregària, d'acolliment. "L'aportació social més gran que ha de fer el monestir és continuar sent un lloc d'acollida per a tothom". En els últims anys, reconeix, han aconseguit entrar el nucli de la seva pregària dins les cases de la gent a través de la ràdio i internet. "Ens arriben agraïments i sabem del bé que fa a la gent sentir-nos". Més de 80 mil persones segueixen la missa dominical cada setmana.

Com a petició, Gasch demana que Montserrat continuï sent "un lloc de defensa de la cultura i la llengua catalana", un lloc "on tothom se senti a casa". La comunitat de Montserrat, explica, "no és un partit polític que defensa idees, però sempre defensem els drets humans i socials i defensem la tradició catalana del nostre país".

A l'entrevista l'abat Manel Gasch també ha recordat el seu pas per la parròquia, per l'escoltisme i la seva experiència a Taizé. "La parròquia

em va apropar al cristianisme post-conciliar". L'escoltisme va ser una experiència, per a ell, "fascinant, d'amistat, de contacte amb la natura, de servei i organització". I Taizé l'ha marcat molt profundament. "Des dels 16 anys que hi anava els estius fins que vaig entrar al monestir amb 25 anys". Hi va trobar el silenci com a via de pregària, i una connexió amb Déu molt autèntica, "basada en l'Evangelí i Jesucrist".

CR/ABADIA DE MONTSERRAT | [LLEGIR AL WEB](#)

Fotografia: El prior de Montserrat, Bernat Juliol, amb l'abat Manel Gasch en la benedicció abacial del 13 d'octubre | Abadia de Montserrat.

ESCOLTA
EL PODCAST

“Sant Benet diu que l'abat ho ha de fer tot escoltant la comunitat”

L'endemà de la benedicció del nou abat de Montserrat, **Manel Gasch**, el portaveu de la comunitat monàstica, **Bernat Juliol**, ha participat al podcast de **la Rebotiga de Catalunya Religió**. El pare Juliol és també des de dissabte el nou prior de Montserrat. Un càrrec de confiança, que fa funcions de gestió interna, però també d'assessor, com a primer conseller i mà dreta de l'abat.

“Sant Benet diu que l'abat ho ha de fer tot escoltant la comunitat”, ha subratllat Juliol en conversa amb la redacció. L'ha descrit com a “figura clau” i “pal de pal·ler” de la comunitat i ha destacat la importància de practicar aquesta escolta: “La pròpia Regla de sant Benet, que té 1500 anys, ja preveu que abans de decidir una cosa important, ha de demanar consell a la comunitat”.

En aquesta tertúlia amb la redacció del portal, ha comentat el significat de la **celebració solemne** que es va viure dimecres a la basílica. Però també com va ser el procés d'elecció abacial, què se n'espera de l'abat i quin paper ha de jugar Montserrat avui.

Sobre el ritual de benedicció s'ha parlat també de la figura del bisbe **Manuel Nin**, que és mon-

jo de Montserrat i que viu a Atenes. Nin representa els catòlics de ritu bizantí. “La Santa Seu li va donar permís per celebrar la benedicció abacial amb ritus llatí, però amb la condició que els ornaments que portés no fossin els llatins sinó els seus propis com a bisbe”, ha explicat Juliol.

El prior ha descrit l'ambient de convivència i coneixença que viu la comunitat portes endins. I ha detallat com va funcionar l'**elecció el dia 15 de setembre**. Ha reconegut que “l'elecció va ser fàcil, la comunitat ràpidament es va posar d'acord a triar l'abat Manel Gasch”. Juliol ho atribueix al fet que “la comunitat amb tota la tranquil·litat del món, sense estar afectada per pressions ni premsa ni res, vam votar la persona que crèiem més idònia”.

Sobre l'elecció abacial, i pensant en el moment de la benedicció, s'ha subratllat l'experiència de proximitat dels monjos que feliciten i acullen el nou abat. En concret, amb el gest de l'abraçada amb què un a un signifiquen aquesta estimació. “El monestir funciona perquè aquí hi ha l'Esperit Sant, va molt més enllà de la cinquantena d'homes que vivim aquí dalt”, ha apuntat sobre “aquest punt fort de vivència comunitària”.

Una comunitat de pregària

“Més enllà de les projeccions que es facin enfora, el nucli de Montserrat és que som una comunitat de pregària”, ha subratllat Juliol. S'ha referit al terme amb què l'exarca Manuel Nin es va referir al nou abat durant la benedicció, com a “màrtir”. “Un màrtir és un testimoni i com a comunitat de pregària volem ser testimonis de la vida evangèlica, de la joia de la vida en el Crist”. Una clau de coherència que reivindicava també **el monjo Lluís Duch**.

A la pregunta que li formulen de què faran pel Mil·lenari, Juliol diu que “és una oportunitat per relançar allò que hem estat fent durant mil anys, projectem-ho amb un nou dinamisme”. Es refereix així a l'**acollida**, la proximitat amb la societat i a la capacitat que tenen de portar Déu a les cases. Ho ha plantejat no com una novetat, sinó com una ocasió de destacar-ne la seva essència.

El cant de l'escolania com a connexió espiritual

Sobre el sentit de l'acollida i l'oportunitat d'oferir-la a tothom, s'han esmentat el paper del turisme i les mesures que han adoptat en la

reobertura després de la pandèmia, com la reserva prèvia per accedir a la basílica o al cambril de la Mare de Déu.

En aquest tema Juliol ha assenyalat un punt fort de Montserrat que ajuda als pelegrins més allunyats de l'Església. “Veig claríssim que el cant de l'**escolania** és una porta d'evangelització enorme, per gent que potser només s'esperava venir a escoltar a cantar un cor de nens”, ha apuntat també el portaveu de Montserrat. Juliol diu que la gent els “deixa notes” que mostren com els “ha colpit el cant de l'escolania”.

A la reflexió ha afegit que “la fe no comença llegint un llibre d'espiritualitat; la fe comença quan Déu toca el cor de l'home i el cant de l'escolania pot ser aquesta esclatxa”. L'ha descrit com “aquell instant en què Déu toca el cor de les persones i els diu ‘soc aquí i t'estimo’”. En aquest sentit ha dit que per apropar-se a la transcendència de Déu pot ajudar més la música i el cant de l'escolania que les prèdiques que fan els monjos.

ta-tum

LLIBRES QUE BATEGUEN

www.ta-tum.com

LA PLATAFORMA DE LECTURA
ON LA LITERATURA
COBRA VIDA

BAULA

“Les persones necessitem silenci”

ESCOLTA
EL PODCAST

Silenci, definit al diccionari com el fet de no parlar, de callar. En contextos d'espiritualitat i en nombroses tradicions religioses, però, el silenci és quelcom més que no produir soroll. Què és, doncs, el silenci? Per què serveix i per què sembla qua avui tothom necessita silenci? La primera sessió del club de lectura 'Amb fe de llibres' d'aquest curs ha comentat el llibre editat per Viena Edicions *Les claus del silenci. L'art de viure*, de la documentalista, filòloga i doctora en humanitats **Teresa Guardans**.

El silenci és quelcom més que no parlar i no produir sons ni soroll. És quelcom que pacifica,

que transporta fins al més profund d'un mateix, que ens convida a abandonar l'ego per poder passar a l'acció a través del silenci. Un concepte complex, profund, i estudiat per diferents autors al llarg de la història. Guardans dedica al silenci 170 pàgines en format llibre. Un llibre àgil, ben narrat i descriptiu que transporta al llarg de vuit capítols pels passos necessaris que calen per comprendre el silenci.

Al llarg del llibre l'autora també proposa uns exercicis de pràctica silenciosa. Una pràctica que “no tan sols va lligada a la tradició espiritual oriental” sinó que és present en nombroses tra-

dicions religioses i on les figures i llibres de referència de cadascuna d'elles en parlen sovint.

Un silenci “necessari per a tothom”, que malgrat ser actualment el fil conductor de nombroses activitats, recessos i propostes d'oci per a molta gent no suposa mai “fugir de res”.

La propera sessió del club de lectura tindrà lloc el dimarts 2 de novembre a les 18h. amb el comentari del llibre *Dones valentes*, de la periodista **Txell Feixas**. Cal [inscriure's a la sessió](#).

Lluís Espinal, nou premi al periodisme social i de denúncia

Amb voluntat de retre homenatge i valorar la tasca de defensa dels drets fonamentals de les persones portada a terme pel jesuïta **Lluís Espinal i Camps**, l'**Ajuntament de Sant Fruitós de Bages convoca** el premi Lluís Espinal de periodisme social i de denúncia. El certamen compta amb dues categories. Una per a treballs periodístics i l'altra per a treballs d'alumnes d'ESO. Els continguts dels treballs han de defensar valors socials o de denúncia de situacions de vulneració de drets fonamentals. A més, han d'estar publicats en català, de l'1 de gener al 31 de desembre de 2021.

CR | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

Més de 300.000 participants amb identitat cristiana de la Fundació Pere Tarrés durant el 2020

Inspirada en una acció amb els evangelis i el missatge de Jesús, la Fundació Pere Tarrés és una entitat de l'Església Catòlica. Per tant, l'acció de les persones que en formen part està arrelada en els valors de l'humanisme cristià. Amb aquesta identitat de fons, el 2020 l'entitat va organitzar activitats socials i educatives on van participar 314.617 persones a través de diferents projectes i activitats. Això representa al 4,1% de la població catalana en un any especialment complicat per la pandèmia de la Covid.

FUNDACIÓ PERE TARRÉS | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

Més del 34% dels alumnes pateixen, alguna vegada, violència digital

“La nostra motivació parteix de la necessitat de realitzar una investigació que se centri en la percepció i en l'experiència dels mateixos menors, pel que fa a l'ús extrem i els riscos amb les noves tecnologies i internet”. Així explica la Confederació Don Bosco el nou estudi publicat sobre xarxes socials i infància '**Impacte de l'ús de xarxes socials i internet en menors d'edat**'. El 34,8% dels alumnes, segons l'estudi de la Confederació Don Bosco, reconeix haver patit alguna vegada aquest tipus de violència.

SALESIANS | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

Esplai Kids de Salt, la primera tarda d'esplai d'aquest curs 2021-2022.

La parròquia de Salt obre un grup d'esplai per a infants de 3 a 5 anys

Fa temps que es van inventar una mena de **guarderia per atendre els petits** durant les misses de diumenge. Ara fan un pas més. Aquest mes d'octubre la parròquia de Sant Jaume de Salt ha estrenat esplai per als infants de parvulari. Els que tenen de 3 a 5 anys tenen un grup també el dissabte: Mini Kids. No és gaire habitual que un esplai cobreixi aquesta franja d'edat. Però a Salt defensen que és una aposta segura.

De moment han fet un sol dia d'esplai per als infants de 3 a 5 anys. Com anirà aquest grup que just comença a caminar? "Funcionarà? No en tinc cap mena de dubte", afirma **Jordi Callejón**, rector de la **parròquia de Sant Jaume de Salt**.

Una segona família

L'Esplai Kids fa sis anys que va néixer. El tiren endavant un grup de joves de la parròquia: monitors i monitores d'entre 16 i 25 anys es fan responsables de les activitats. Què els sosté? "La clau de l'èxit és que se senten estimats", subratlla Callejón, que en fa el seguiment en segon terme, com a consiliari. "Les dues directores són fora de sèrie, un deu", reconeix amb admiració. I recorda l'activitat del darrer dia d'esplai, el curs

passat. Van donar als nens i nenes uns retoladors perquè escrivissin lliurement al vidre del cancell de l'església. En aquell plafó improvisat algú va posar "Esplai Kids segona família".

És una família que entra i surt, amb un equip de joves Entre primer i segon d'ESO fan de premonitors i comencen a preparar activitats pels més petits. "Els de 3r i 4t d'ESO es mouen aquí com a casa seva", apunta Callejón. I els de batxillerat són els que es fan càrrec d'aquest nou grup, els Minikits. L'objectiu de fons és "fer que la catequesi i l'esplai sigui ja de petits".

"Un traspàs natural"

I és des d'aquest sentit de familiaritat que ara obren una nova secció. Són els germans petits dels que ja venen, o els fills de les famílies que acostumen a participar a la missa dominical.

Portar-los a l'activitat parroquial de la vigília era, per a Callejón, "un traspàs natural". No s'imaginaven que funcionés "posar una paradeta perquè els nanos de segon s'apunten a la parròquia". En canvi, era més lògic procurar un espai previ a aquesta franja d'edat per garantir-ne la continuïtat.

Fins ara el dissabte han fet esplai amb infants i joves de 6 a 16 anys. En aquesta franja comencen a les quatre de la tarda i fins les sis fan activitats d'esplai: jocs, gimcanes, tallers, música. A les sis berenen i després fan mitja hora de catequesi: les Kitquesi. La formació s'acaba amb la missa. En aquest sentit, Callejón reconeix: "Soc un convençut que l'esplai és important per la catequesi, més que la mateixa catequesi". Un espai de lleure per estrenyer vincles i proposar Jesús en un ambient de joc més amable.

LAURA MOR -CR | [LLEGIR AL WEB](#)

Manyanet: “Tots hem d’estar atents per evitar el suïcidi entre joves i adolescents”

El centre escolar Jesús-Maria-Josep de Sant Andreu ha estat les últimes setmanes sota del focus mediàtic amb motiu del suïcidi d’una de les seves alumnes de 3r d’ESO. En parla el director de l’escola, el pare **Josep M. Taulats**, en [aquesta entrevista](#) publicada en la revista trimestral de la institució. Taulats explica com ha viscut aquesta situació i quina ha estat la resposta de la comunitat educativa.

Com ha començat el curs?

L’equip directiu del centre, al llarg del mes de juliol, ha anat preparant l’inici del nou curs escolar. S’ha redactat el ‘Pla d’organització del curs 2021-22’, d’acord amb la normativa del Departament de Sanitat i d’Educació. Hi ha molts detalls i aspectes del funcionament del dia a dia que cal reajustar i preveure abans de la tornada dels alumnes al centre.

El dia 1 de setembre es va incorporar al centre tot el personal docent i no docent per fer les tasques pròpies de preparació al nou curs. El dia 13, dilluns, el centre va iniciar les seves activitats amb tots els alumnes amb total normalitat, tot i això, amb el dolor per la pèrdua

d'una de les nostres alumnes. Malgrat els fets del curs passat i, sobretot, la seva exposició mediàtica, sovint gratuïta i desafortunada, hem de dir que estem molt agraïts al suport de tota la comunitat educativa. Volem agrair la tasca dels docents, de tot el personal de centre i el suport de les famílies.

Què va passar el dia 19 de maig?

A primera hora del matí, a través d'alguns alumnes ens va arribar la tràgica notícia de la mort de la Kira. Tot apuntava a un suïcidi quan sortia de casa per venir a l'escola. En rebre la primera notícia del que havia passat, activem de manera immediata el protocol 'Actuacions del centre educatiu davant l'acte autolític amb alumnat menor d'edat'. Vaig ser jo personalment qui ho vaig comunicar a les classes d'ESO, una situació molt delicada i angoixant per a tothom. Podeu imaginar les reaccions dels alumnes.

Una de les primeres coses que vam fer va ser trucar a la família. També informem als diversos organismes implicats com Inspecció i els **Equips d'Assessorament i Orientació Psicopedagògica (EAP)** del Consorci d'Educació o als referents d'emergències psicosocials de l'Ajun-

tament. Ens vam reunir a l'escola i tot l'acompanyament d'aquell moment es va fer seguint les indicacions dels professionals d'aquests organismes. Al mateix temps, enviem una nota de condol a la família, on manifestem que estem a la seva disposició, així com també es va enviar una nota de condol a tota la comunitat educativa. En conversa de la tutora amb la família se'ls va comunicar que ens fariem presents al tanatori en aquests moments tan dolorosos.

Com es va tancar el seguiment dels alumnes?

No s'ha tancat. Hem comptat amb el suport de l'EAP, de tècnics del Departament d'Educació i del **grup Konsulta'm**, de salut mental de l'Ajuntament de Barcelona, que durant el juny va fer diverses sessions amb els alumnes de tota l'ESO i amb els professors. Ells ens van assessorar també en els actes de record de la Kira que es van fer a l'escola, un el mateix dia que va morir a la tarda. També el mateix dia es va fer una sessió informativa amb totes les famílies de 3r ESO per ajudar-les a afrontar la situació amb els seus fills. Les següents setmanes hi va haver un seguiment dels alumnes que detectéssim que eren més vulnerables. L'escola en aquestes situacions és un instrument per orientar,

detectar i derivar als professionals o serveis pertinents. Tot va ser més intensiu les últimes setmanes del curs, però és un procés que no es pot donar per tancat. Qualsevol persona que conegui el món educatiu i qualsevol família es pot fer càrrec del que representa viure una tragèdia com aquesta. A més, aquests dies també estem coneixent l'abast que té el suïcidi entre joves i adolescents després de la pandèmia. El que hem de fer conjuntament famílies, escoles i administració és estar molt atents a qualsevol indicatiu per evitar-ho. Aquesta és la nostra tasca més important avui.

A mitjans de juny la família de la Kira va iniciar una presència continuada en els mitjans de comunicació i les xarxes socials explicant que el suïcidi de la seva filla va ser causat per l'assetjament que patia a l'escola. Més endavant han parlat de la possibilitat que també patís abusos sexuals. Què diu l'escola?

Sobre aquest cas l'escola no dirà res a través dels mitjans de comunicació. Entenem que una família vulgui buscar respostes a una situació tan tràgica com aquesta. Cal, però, que no es focalitzi només en l'àmbit escolar. No té

cap sentit entrar en un debat mediàtic. Només quan s'ha cregut convenient hem fet algun comunicat l'escola, l'AMPA, la titularitat o els professors per aclarir alguns punts. Les possibles causes de la mort de la Kira estan sent investigades en l'àmbit judicial i per les autoritats educatives. El que hem fet és col·laborar a fons i facilitar tota la informació de què disposem a les autoritats competents, amb documentació i diverses reunions. Amb tota la documentació i testimonis que hem aportat al Departament d'Educació i als Mossos d'Esquadra, entenem que no es pot establir cap relació entre la desgraciada mort de la Kira i una suposada situació de *bullying* o de qualsevol mena d'assetjament a l'escola. També, des del primer moment i fins i tot el primer dia d'aquest curs, hem transmès als pares, i ho reiterem novament, que estem a la seva disposició per aclarir qualsevol dubte.

També han aparegut diversos testimonis acusant l'escola de permetre l'assetjament.

Primer, el fet d'obrir un protocol mostra només la ferma voluntat de vigilar i tenir cura del benestar de cadascun dels nostres alumnes.

Segon, els testimonis relaten la part dels fets que els interessin i segurament exposar tota la informació completa hi afegiria molts matisos. Però estem en una situació d'indefensió mediàtica perquè ni podem ni volem revelar dades privades i confidencials dels nostres alumnes i exalumnes. I tercer, cap escola és immune a aquest problema social i ens hem de comprometre tots en la seva eradicació i nosaltres som els primers a posar tots els mitjans al nostre abast perquè així sigui. El mateix conseller d'Educació ha fet públic que a Catalunya cada dia arriben denúncies a la **Unitat de Suport a l'Alumnat en situació de Violències** (USAV). I en el nostre cas, totes les situacions que s'han hagut de gestionar han estat conegudes, inspeccionades i avalades pel mateix Departament. Mai, ni ara ni abans, hem tingut cap retret o queixa des d'Inspecció sobre la nostra actuació en aquest àmbit.

Finalment cal afegir que l'explosió mediàtica ha comportat que hi hagi alumnes afectats, que se sentin culpabilitzats i assenyalats. Hem tingut episodis lamentables amb periodistes a la porta de l'escola. També professors que han estat calumniats. L'escola hem hagut de gesti-

onar això i sobretot fer un seguiment amb els alumnes i famílies afectades.

Després de tots aquests episodis, ¿què és el més important que ha de continuar oferint el JMJ als alumnes i a les famílies?

El Caràcter Propi i el Projecte Educatiu Institucional de l'escola ens impulsen a seguir fidels a la nostra vocació d'oferir el millor servei educatiu possible a cadascun dels nostres alumnes. L'alumne és el centre de tota la nostra tasca a l'escola. El lema '**Manyanet, educació i família**', representa i actualitza tot un conjunt de valors comuns que ens capaciten per mirar el futur amb optimisme, a desenvolupar els recursos i eines que cada alumne molt segurament necessitarà en el dia de demà. A oferir una educació integral, a treballar conjuntament amb la família de l'alumne, i a continuar en el nostre esforç de renovació constant per fer front als nous reptes que la societat ens va presentant. Parlem d'aprenentatge permanent i de la recerca de l'excel·lència humana i acadèmica.

Sabadell Institucions Religioses i Tercer Sector

Atenció personalitzada orientada al carisma i a la missió de les institucions

Assessorament en inversions, gestió del patrimoni, finançament preferent... Estem al seu costat per oferir-li les solucions financeres que necessita a través d'una àmplia gamma de productes i serveis adaptats al seu sector i a la seva casuística particular.

Convenis

Condicions preferents per a la seva institució i les que en depenguin.

Finançament

Terminis i condicions personalitzats per tirar endavant els seus projectes.

Gestió

especialitzada

Un gestor estarà al seu costat per ajudar-lo en el seu dia a dia.

Més informació a
bancsabadell.com/institucionsreligioses
bancsabadell.com/tercersector

B Sabadell
 Ser on siguis

Fotografia: Cchana sota llicència CC 2.0

Què és la festa de Guru Grant Sahib?

El 20 d'octubre se celebra la festa de Guru Grant Sahib, que significa "Venerat Mestre Llibre". És el dia en què es recorda la importància del llibre sagrat dels sikhs.

I és que el llibre en si mateix es tractat com a guru. El 1708 **Gobind Singh**, el desè guru, va passar la successió espiritual al llibre: Guru Granth Sahib. Les seves pàgines serien eternes i vives. La comunitat sikh no ha tingut cap successor més, ja que les paraules escrites sobreviuen a la vida de les persones. El llibre sagrat és un guru sikh per sempre viu.

El llibre *Sri Guru Granth Sahib* està escrit en alfabet gurmukhī, conté poesies, pregàries, himnes de referents de la tradició religiosa musulmana, hinduista i sikh. Els devots l'estudien, el llegeixen, pregunten, reflexionen sobre les seves paraules, el tracten amb extrema cura i respecte.

Abans de Guru Granth Sahib, la comunitat sikh va seguir deu gurus: **Guru Nanak**, fundador de la religió sikh, **Guru Angad**, **Guru Amardas**, **Guru Ramdas**, **Guru Arjan Dev**, **Guru Hargobind**, **Guru Har Rai**, **Guru Harkrishan**, **Guru**

Teg Bahadur i Guru Gobind Singh. La comunitat sikh té un dia per celebrar la vida de cadascun d'aquests gurus.

El Guru Grant Sahib es vesteix amb teles precioses, i després es carrega en un suport d'or damunt d'un carro, i es porta en processó -*Nagar Kritan*- pels carrers especialment en dues ocasions: en la celebració del naixement del Gurú Nanak -el 19 de novembre- i del naixement de Gobind Singh -el 5 de gener-. A Barcelona, aquestes processons tenen lloc al barri del Raval.

Els assistents mostren el seu respecte al llibre sagrat oferint menjar, flors, cantant, i vestint també de color safrà: juntament amb el blau

són els dos color que tenen una significació espiritual. Mentrestant, un fidel el porta amb un plomall com a mostra de reverència i admiració a la seva autoritat espiritual. Davant de la processó també hi ha una mostra d'arts marcial, en memòria dels inicis dels sikhs quan es van haver de defensar al Nord de l'Índia en el moment d'implantar la nova tradició religiosa. Va néixer ara fa 500 anys, per trencar amb les barres que diferenciaven les castes.

La seva arribada a Catalunya data dels anys 80. Avui dia compta amb milers de seguidors a Catalunya, hi ha devots nascuts aquí. La seva presència al nostre país està distribuïda en diferents regions: Barcelonès, Gironès, Baix Camp, Garrotxa, Osona.

Cicle conferències festes religioses

La direcció general d'Afers Religiosos organitza aquest 2021 un **cicle de conferències** on es parla de festivitats religioses. La proposta vol donar a conèixer la diversitat religiosa de Catalunya, afavorir l'intercanvi i la cohesió social. És un espai obert que vol promoure el diàleg, i l'expressió del coneixement i l'experiència religiosa que tenim present al territori. Aquesta iniciativa complementa la publicació del material "**Fes Festa!**", obra que presenta la pluralitat religiosa i ofereix eines per contribuir a la convivència.

LUCÍA MONTOBBIO -CR | [LLEGIR AL WEB](#)

Sota aquest lema, el diumenge passat 3 d'octubre, vam compartir la **celebració ecumènica en el temps de la Creació**, a la basílica de la Sagrada Família. Amb l'idea central de cuidar i preservar el nostre món i els seus recursos.

La Basílica plena de membres d'església, a l'altar representants de les diferents confessions cristianes, i un cor vestit de blanc acompanyant els himnes de la pregària, va fer possible aquesta singular celebració en un espai immillorable. Suposo que no seré l'única, i menys en aquest context, que farà referència a aquest acte. Però més que el propòsit, el contingut, el espai, el cor, i cadascú dels que hi érem, el que vull des-

Una casa per a tothom?

RUTH GIORDANO
A DES DEL DIÀLEG

tacar és una breu reflexió que crec que ens implica a tots els cristians.

És la importància de fer visible la Unitat en el Crist, és fantàstic tenir ritus, tradicions i estils ben diferents, perquè això parla de la pluralitat de l'evangeli, però és molt important poder mostrar al món la unitat en allò que sí ens uneix, i que és el Crist, el que ens acull a tots per igual, el que ens ha preparat una casa per a tots. Vaig tenir l'oportunitat no tan sols de ser-hi, si no també com a pastora de participar activament en la celebració conjuntament amb altres representants d'esglésies. Això em va permetre saludar i conèixer a molts dels que hi érem convidats,

alguns coneguts, altres allà ens vam conèixer. I junts, com un sol poble, com una sola església, vam participar d'aquesta celebració.

El acte en sí, i especialment en aquest petits detalls, em va recordar la importància de mostrar aquesta Unitat en el Crist al nostre món, ja que en el llocs on els cristians som perseguits no ens pregunten de quina branca som, si no que ens persegueixen per ser cristians!

Si en la persecució tenim unitat, també en la celebració.

Els bons jardiniers

**MARIA ROSA OCAÑA
A NADIEZHDA**

Unes quaranta persones de diverses confessions cristianes es van reunir a la basílica de la Sagrada Família en un acte de pregària ecumènica celebrant el 'Temps de la creació', diumenge 3 d'octubre.

"A partir d'aquest dia, a partir d'aquesta hora, a partir d'aquest moment, renovem tots nosaltres el nostre compromís de fer allò que estigui en les nostres mans per la protecció i conservació del preciós do de la creació tan divina i, al mateix temps, tan delicada."

Aquestes paraules formaven part del missatge del patriarca ecumènic i arquebisbe de Cons-

tantinoble Bartomeu I que va llegir l'arquebisbe Bessarion, metropolità d'Espanya i Portugal, del Patriarcat Ecumènic de Constantinoble.

Protecció i conservació del preciós do de la creació

Sense dubte, es tracta d'una sensibilitat que pertany a tots els "bons jardiniers" del món. Es refereix a aquelles persones que, tant des del seu interior, com des del seu exterior, tracten allò que els envolta amb veritable estimació i respecte. És la consciència oberta i disposada a ser veritables col·laboradors amb el Creador i la seva creació de la que tots en formem part.

Parlem a escala mundial i no deixem de pensar també en la importància de les petites coses de cada dia, per senzilles que siguin, però que comporten actituds exemplars i que, amb el seu gest, transmeten una gran lliçó.

M'agrada recordar i expressar el testimoniatge d'una persona que té, encara, dues figueres en el seu hort. Les dues tenen molts anys i tenen el tronc quasi buit. Però quan arriba el mes de setembre, com cada any, les seves branques encara donen fruit. L'home que cuidava el jardí li digué a la mestressa de la casa que havia arribat l'hora de tallar les figueres, perquè ja eren velles. La dona es va quedar reflexionant i durant la nit no va poder dormir. L'endemà es trobà amb el jardiner i li digué: "No tenim pressa i no cal precipitar-se".

Aquell any les figueres donaren molt de fruit i la dona preparà uns pots de confitura amb elles. Convidà al jardiner i aquest tastà la confitura. Quedà sorprès de com n'era de bona i dolça. Ella comentà: "Això tan dolç i bo que estàs tastant prové d'aquells arbres vells que tu volies tallar i com veuràs, malgrat la seva aparença 'caduca',

encara són capaços d'oferir-te el seu fruit". Aquest senzill exemple és real i es pot estendre a altres exemples. Ens pot ensenyar a valorar la riquesa que entranya la mateixa naturalesa i que, sovint, no ens adonem que ens cuida i ens alimenta perquè és del Senyor la Terra i tot el que s'hi mou.

Sí, diumenge 3 d'octubre tots reunits vam poder escoltar el missatge conjunt del papa Francesc, de l'arquebisbe de Canterbury, Justin Welby i del patriarca ecumènic i arquebisbe de Constantinoble Bertomeu I per la protecció de la creació,

Siguem capaços de veure en aquest gest conjunt un desig noble i sincer que transmet la força de l'estimació per actuar junts, com a bons jardiniers. Perquè en Déu tots hem estat creats. Siguem capaços, també, de saber percebre, com aquella mestressa, la bona i dolça confitura.

Fotografia: Santi Torres | CJ.

Josep M. Esquirol: “Les ferides són demandes de resposta i acompanyament”

El centre d'estudis **Cristianisme i Justícia** ha celebrat l'acte d'inauguració de curs 2021 - 2022, amb el filòsof **Josep M. Esquirol**, que ha estat convidat aquest any a pronunciar la conferència inaugural. Coincidint amb el **500 aniversari** de la ferida i la conversió d'Ignasi de Loiola, aquest dijous el centre ha dedicat la sessió inaugural a parlar de la ferida que ens constitueix.

Ha obert l'**acte** el nou director del centre, el jesuïta **José Ignacio García**, que assumeix el càrrec des fa un mes. Ha volgut destacar que és un acte darrera del qual hi ha molta feina, però també molta il·lusió perquè “marca un inici de la reflexió i l'intercanvi, en la cerca d'una paraula, una idea o un testimoni que arribin oportunament a la nostra vida, i que ens toquin el cor”.

En la seva intervenció, Esquirol ha reivindicat la ferida com allò que determina el que és humà. Si Nietzsche veu en el poder de la promesa la revelació del que és humà, perquè pretén dominar la incertesa absoluta del futur, Esquirol es pregunta d'on sorgeix aquesta promesa: “què li passa a qui promet?”. “El poder de la promesa no brolla del no res, sinó que és

una resposta”, afirma, “perquè qui promet ho fa perquè està afectat, commogut, ferit”.

El més profund del que és humà, és llavors per al filòsof, la capacitat d'afectació: “som éssers veritablement afectables, vulnerables, sensibles o feribles, amb la possibilitat de ser commoguts”.

A l'hora de definir què és el que ens commou, Josep M. Esquirol traça una ferida amb quatre traus: la vida, que té a veure amb la calidesa i la dolçor; la mort; el tu, que té a veure amb l'amor; i el món, que ens desborda amb la seva immensitat. “Les nostres commocions o ferides no demanen ser suturades sinó acompanyades, perquè les ferides són demandes de resposta i acompanyament”. El ponent es pregunta què fem quan fem alguna cosa de bo. Segons ell, responem a les nostres commocions, continuem el moviment que ha provocat en nosaltres la ferida. A partir d'aquí, ha volgut acabar la seva intervenció amb una reflexió sobre l'esperança: “hi ha fonament per l'esperança, perquè tot i que el trau obert per la finitud i la mort és profundíssim, el trau obert per la vida i el tu és encara una mica més profund”. Justament un dels seus eixos en la programació d'aquest any

de Cristianisme i Justícia seran les experiències de ferida i transformació, en el marc del 500 aniversari de la conversió d'Ignasi de Loiola. Per això l'acte ha comptat amb la lectura d'unes paraules de l'autobiografia del sant, que recorden com després de la ferida que patí a Pamplona, trobà la força interior per encarar la seva transformació personal.

“No volem fer d'Ignasi un mite ni convertir-lo en el paradigma de les conversions”, ha dit José Ignacio García, “però és evident que hi ha vides que tenen gran impacte”. “A Cristianisme i Justícia volem destacar el valor de la conversió, entesa com un gir vital, l'inici d'un camí de transformació que ens acostava a realitats de patiment i d'exclusió”.

Línies de treball per al nou curs de Cristianisme i Justícia

Sonia Herrera, Manu Andueza i Laura Rius, representant les tres àrees del centre: social, teològica i espiritual han explicat algunes de les línies de treball i activitats. “A l'àrea social som especialistes en anàlisi de ferides del món”, ha dit Herrera. Ha explicat que l'àrea social reflexionarà sobre temes relacionats amb l'economia i la política, però també el feminisme o la crisi ecològica, i com posar la cura al centre. L'àrea teològica, ha explicat Andueza, seguirà analitzant què ens aporta avui la teologia per aprendre a viure millor. I a l'àrea d'espiritualitat hi ha diverses activitats vinculades al 500 aniversari de la conversió d'Ignasi. En destaca la participació al Simposi Internacional sobre els Exercicis Espirituals que es farà a Manresa el juny de 2022.

Una fe de perdedors

JOSEP LLIGADAS
A UNA FONT QUE RAJA SEMPRE

El diable, allà al desert, li va proposar a Jesús de ser un Messies guanyador. I Jesús va dir que no, i va optar per ser un perdedor. Aquest és, em sembla, un bon resum d'aquell sorprenent episodi evangèlic de les temptacions, que trobem a Mateu 4,1-17 i a Lluc 4,1-13.

Després, a Marc 8,35-36, Jesús generalitza el plantejament i diu, com a consigna per als seus seguidors: "Qui vulgui salvar la seva vida, la perdrà, però el qui la perdi per mi i per l'Evangeli, la salvarà. ¿Què en treu l'home de guanyar tot el món si perd la vida?". El mateix text, amb variants, es troba a Mateu 16,25-26a. I a Lluc 9,24-25 també el trobem, però més explicat.

Diu: "Qui vulgui salvar la seva vida, la perdrà, però el qui la perdi per mi, la salvarà. ¿Què en treu l'home de guanyar tot el món si es perd o es destrueix a ell mateix?".

(Permeteu-me una nota de traducció. Abans s'acostumaven a traduir així les paraules de Jesús a l'evangeli de Marc: "Qui vulgui salvar la seva vida, la perdrà, però el qui la perdi per mi i per l'Evangeli, la salvarà. ¿De què li serveix a un home guanyar tot el món si perd la seva ànima?". I quedava clar que en una banda hi havia la vida en aquest món i en l'altra l'ànima que pot anar al cel o a l'infern. I no. El que aquí es tradueix primer per "vida" i després per

“ànima”, en l’original grec és la mateixa paraula, “psykhé”, que vol dir la vida de cada persona, la seva realitat personal. Tanco la nota).

Guanyar i perdre, guanyadors i perdedors. En anglès, “winners” i “losers”. I ara ens trobem que als Estats Units, país de cultura fundacional cristiana i on l’afirmació de la fe és present a tot arreu, resulta que la paraula “loser” ha esdevingut, de fet, un insult. Hi va ajudar molt Donald Trump, a consolidar aquest plantejament vital. Ell, de fet, tenia com a obsessió bàsica ser un “winner”. Però no és només cosa d’ell, sinó que ve de molt abans. L’èpica de la colonització del territori, i una determinada versió protestant del cristianisme deuen ser els fonaments profunds d’aquest plantejament, que cada cop apareix més explícit, sense cap contenció.

I, com tot el que passa als Estats Units, ja ens està colonitzant també a nosaltres. De fet, aquest plantejament forma part de les tendències més arrelades de l’ésser humà, que Jesús es

va dedicar a combatre amb gran dedicació i sent alhora exemple que hi havia una altra manera de viure que era la que realment humanitzava.

Es tracta, diu Jesús, no de buscar de salvar la vida, o sigui, de tenir èxit amb la pròpia vida, o sigui, de ser un “winner”, sinó de perdre la vida pel seguiment del seu camí, que és el seguiment de l’Evangeli. ¿De què serveix guanyar el món sencer, o sigui, de ser un “winner” total, si un acaba perdent la pròpia vida? ¿I què vol dir perdre la vida? Ho explica Lluc: vol dir perdre’s o destruir-se un mateix.

El text té com a horitzó, certament, la vida després de la mort. Però alhora, perdre’s, o destruir-se un mateix, són coses que ja passen ara, que ja s’experimenten ara. Tenir com a objectiu guanyar segons els criteris d’aquest món no humanitza, no fa feliç en el fons d’un mateix, sinó que fa malbé, destrueix. En canvi, seguir el camí de Jesús i de l’Evangeli és el que fa digna i valuosa la vida, encara que, així, un sigui vist

com un perdedor. O, com a mínim, com algú que no té interès a ser un guanyador, que més o menys ve a ser el mateix. Esclar que això, el creure que la humanització i la felicitat es troben en el camí de Jesús i de l’Evangeli no es pot demostrar, evidentment, sinó que es juga en el nivell de les opcions, conviccions i experiències profundes de cada persona.

¿Vol dir aquest plantejament que un no ha de tenir objectius a la vida, metes humanes a aconseguir? No, esclar, no vol dir això. Però sí que vol dir que un sempre haurà d’examinar-se a si mateix i preguntar-se si la pròpia forma de vida i el conjunt de les pròpies prioritats estan pensades des del criteri del seguiment de Jesús i de l’Evangeli, o si en canvi, per acció o per omissió, aquest seguiment queda reduït només a determinades parcel·les de la vida i no arriba a impregnar-la tota.

El Papa convida al Sínode a “aprendre a escoltar-nos mútuament: bisbes, sacerdots, religiosos i laics”

DLL, 11/10/2021 | ABC

Rehabiliten una torre del monestir de Santes Creus molt danyada per un llamp

DM, 12/10/2021 | DIARI DE TARRAGONA

Blanes recupera la missa Baturra en honor a la Mare de Déu del Pilar

DC, 13/10/2021 | DIARI DE GIRONA

Patrimonium gira al voltant de l'església d'Ulldecona

DC, 13/10/2021 | DIARI DE TARRAGONA

Joan de Déu és el nou rector de l'església de Santa Maria de Camprodon

DJ, 14/10/2021 | DIARI DE GIRONA

Xavier Novell demana cita per casar-se pel civil

DJ, 14/10/2021 | NACIÓ DIGITAL

El Papa rebrà a Biden al Vaticà el 29 d'octubre

DV, 15/10/2021 | ABC

Montserrat Torrent, la dama de l'orgue, Premi Nacional de Música

DV, 15/10/2021 | EL PERIÓDICO

JP Justícia i Pau
@JusticiaPau

Aquest dilluns estarem a la Sagrera parlant del projecte [REC]fugiades. Amb moltes ganes de reprendre les trobades presencials.

Gràcies @LaSagreraEsMou per convidar-nos!

Traducit Tweet

La Sagrera es mou @LaSagreraEsMou · 2d
Reprenem el TEMPS DE TERTULIA
Us esperem dilluns 18 d'octubre a @espal30 amb @surbinaf, de @JusticiaPau, i @martabm1975, professora de @mdangels @avviasagrera @FestesiaSagrera @TorreLaS...

[REC]FUGIADES, un projecte d'aprenentatge-servici que transforma mirades

Ponents: Sílvia Urbina, Responsable de comunicació de Justícia i Pau i

Jesuites Catalunya
@jesuitescat

"Cal recuperar la dimensió de dret humà de l'alimentació". El 14 d'octubre es va fer la primera sessió dels Dilluns dels Drets Humans, a @CJJusticia, juntament amb altres entitats.

Traducit Tweet

cristianisme@justicia.net
Precarització alimentària: una realitat invisible que no para de

10:50 - 15 oct. 21 · Twitter Web App

SJD Solidaritat Sant Joan de Déu
@solidaritatsjd

📢 'Envel·liment actiu. Claus per a una #vellesa amb millor salut mental' No et perdis aquest webinar de @SaludMentalSJD on parlarem de com millorar el nostre benestar emocional quan ens fem grans.

📅 Dimarts, 19 d'octubre
🕒 18 hores

Reserva plaça ara! bit.ly/3EJy1xk

Traducit Tweet

Escolania Montserrat
@EscolaniaMont

Desitgem que la bellesa dels nostres cants et sigui útil en la tasca pastoral que comences. Sabem que estimes l'Escolania, i et desitgem tot allò millor en aquesta nova etapa com a P. Abat de Montserrat. @montserrratinfo

Traducit Tweet

18:05 - 14 oct. 21 · Twitter for Android

La Salle La Salle Comtal
@LaSalleComtal

📢 No és cap secret que a l'escola gaudim molt amb les mates! Els de segon estremem els pollics per a treballar els nombres i ens iniciem amb les Snappet. 📌 #EstàsACasa #PriComtal

Traducit Tweet

17:09 - 13 oct. 21 · Twitter for iPhone

Libreria Claret
@LibreriaClaret

Bon dia! 📖👋

Demà es posa en marxa la campanya "Fas 6 anys, tria un llibre", una acció que té com a objectiu el foment de la lectura en els més petits.

Informa't! [icec.gencat.cat/ca/campanyes/f...](https://www.icec.gencat.cat/ca/campanyes/f...)

👉 Una iniciativa de @cultura_cat i el @Llibreterscat

#fas6anys

Traducit Tweet

22 reproducciones

10:00 - 14 oct. 21 · Hostsnote Inc.

U. Ramon Llull (URL)
@uramoniull

📢 Ens classifiquem en el rang 401-500 del món en les disciplines Education i Social Sciences del @THEworldunirank By Subject

🎓 Seguim sumant èxits, seguim creixent #SomURL
👉 bit.ly/3BBOAcm

Traducit Tweet

Bianquerna y 3 más
13:32 - 14 oct. 21 · Twitter Web App

Unió de Religiosos de Catalunya
@ReligiososCat

😊 "Tots comencem aquestes setmanes una etapa nova. No canviarem tots de lloc ni de feina però sí que he demanat posar-nos junts a escoltar". 🗣️ Paraules del P. Abat Manel Gasch, durant la Benedicció abacial.

📢 Ens informen @montserrratinfo : bit.ly/2YSZCF2

Traducit Tweet

Tú y 3 más

16:44 - 14 oct. 21 · Twitter Web App

Fundació Pere Tarrés
@Fundpertrres

📢 Satsfets i agraïts per la donació de material escolar que ens han fet arribar els treballadors de @ZurichSeguros i Sabadell Zurich, en benefici dels infants en situació vulnerable als quals donem suport educatiu. Gràcies! 🙏

Traducit Tweet

17:29 - 14 oct. 21 · Hostsnote Inc.

La Sagrada Família
@sagradafamilia

Aquest cap de setmana se celebra la festa de tardor del barri i des de la Sagrada Família us desitgem que en gaudiu!

Traducit Tweet

15:09 - 15 oct. 21 · Twitter Web App

Vedruna Catalunya Educació
@VedrunaCat

Avançem cap a un itinerari #ODSVedruna. Treball compartit amb els 36 equips ODS de les escoles Vedruna de Catalunya. Alineem els #ODS amb el Projecte Educatiu Vedruna. Som-hi!

Traducit Tweet

Montse Brimés y 9 más
19:53 - 14 oct. 21 · Twitter for Android

Escoles FEDAC
@EscolesFEDAC

Tenim moltes ganes de tornar a celebrar la #PujadaFEDACMontserrat! Després de dos anys, l'alumnat FEDAC de 3r de #secundària es troba demà en aquesta tradicional caminada, que ja serà la 15a edició! Junts viurem la jornada "Tinc un somni". #aviuixdemà2024 #TUtopia #llegatFEDAC

Traducit Tweet

19:02 - 13 oct. 21 · Metricool

CATALUNYA RELIGIÓ

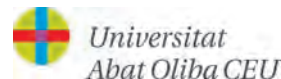

Resum en paper de la setmana | ISSN 2604-7012 | Tota l'actualitat a www.catalunyareligio.cat

Direcció: Laura Mor i Iriarte. **Redacció:** Glòria Barrete, Jordi Llisteri i Roger Vilaclara. **Edició paper:** Macià Grau. **Col·laboradors:** Eloi Aran, Ramon Bassas, Ignasi Escudero, Valentina Laferrara, Xavier Memba, Lucía Montobbio, Víctor Rodríguez, Alba Sabaté. **Adreça:** Carrer dels Lledó, 11. 08002 Barcelona. **Telèfon:** 674050748. **Correu-e:** info@catalunyareligio.cat. **Publicitat:** Miquel Codolar i Paris Grau | comunicacio@animaset.cat

Catalunya Religió és una iniciativa de la Fundació Catalunya Religió. **Patronat:** Carles Duarte (president), Míriam Díez (vicepresidenta), Ignasi Garcia i Clavel, Núria Iceta, Oriol Llop, Manuel Manonelles, Noemí Ubach, Anna Vilà.

AMB EL PATROCINI DE

AMB LA COL·LABORACIÓ DE

Amb el suport de:

